

LASTUT 1/2011

SUOMEN HIRSITAITO RY:N JÄSENLEHTI

LASTUT 1/2011

Pj:n terveiset

Heips hirsimiehet ja naiset. Jälleen on saatu materiaalia kasaan sen verran, että veistolas-tut saadaan jakoon. Jäljempänä tulee matka-kertomus Kizin matkasta ja vierailusta Venä-läisellä veistokoululla ym. kokemuksia venäjän matkasta. Kuvassa oleva pj:n kypärä ja pu-heenjohtajan nuija on hankittu ko. matkalla Petroskoista Äänisen rannalta ja ja luovutettu käyttöön juhllallisin menoin Kizin saarella, voin sanoa, että ei voinut paikka olla hirsimie-hille parempi, harmi vaan kun pääkirkko oli vielä suljettuna remontin vuoksi. Hakoopa-jan teroituskurssista on myös juttu lehdessä, osanottajia oli ilahduttava määrä, eli kyseinen kurssi oli ilmeisesti tarpeen, puhumattakaan miljööstä jonka Heiskasen Esa on tehnyt. Talvi painaa jo päälle, mutta sehän tietää, että pääs-tään aloittamaan veistokausi piakkoin. Antaa tulla vaan lunta tupaan, mutta kyllä keväiset aurinkoiset ja lämpimät päivät sulattavat lu-met ja lämmittää mielen.

Jos jäsenistöllä on ehdotuksia mitä kursse-ja tai koulutusta kaivattaisiin, niin laittakaa postia hallitukselle, niin järjestetään tarpeen mukaan. Vanha sanontahan on, että harjoitus tekee mestarin (vai oliko se metsurin), mutta mestarillinen harjoitus tekee vasta todellisen mestarin. Mestariikin tekee joskus virheen, mutta sitten hän on tosi ammatillainen kun osaa korjata virheensä. Nyt kysynkin onko yhdistyksellä voimavaroja ja mahdollisuut-ta järjestää koulutusta ja mistä saamme alan mestarit kouluttamaan? Jos jäsenillä on uusia ideoita joita voitaisiin lähteä kehittämään

yhdessä, niin ottakaa rohkeasti yhteyttä. Ku-ten Mark Twain aikoinaan totesi, ihminen joka saa uuden idean häntä pidetään hulluna, mutta kun idea toteutuu hän onkin nero. Hirrenveis-tossa on viisautta elää nykyhetkessä käyttäen nykyaikaisia työvälineitä ja menetelmiä, suun-nitella tulevaa, mutta unohtamatta perinteitä joka on yksi yhdistyksemme painopistealue ja johon toimintammekin osin nojaa. Itse olen huomannut, että korjausrakentamispuolella on kysyntää, ennen kaikkea kengityspuolella.

Erikoistu tai kuole (kirjoittanut Jack Trout); luin kirjan suorittaessani yrittäjän erikoisam-mattitutkinnon. Eli meidän käsityöläisten täy-tyy pystyä erottumaan teollisesta massatuo-tannosta. Hintakilpailu on tuhoon tuomittu yritys, nyt kannattaa miettiä mikä on se millä asiakas saadaan ostamaan käsin tehty hirsira-kennus. Koska pystymme toimimaan jousta-vasti niin voimme toteuttaa asiakkaan yksilöl-liset tarpeet ja tehdä erilaisia yksityiskohtia, joihin teollinen hirsillinjasto ei pysty. Tosin tässä on tärkeä merkitys oikeanlaisella suun-nittelulla johon ammattilainen hirsimies osal-listuu, ettei tehdä selkeitä rakennusvirheitä.

Nyt loppuun pari mietettä joita on tarttunut matkan varrella mieleen: Hirsimiehen on helppo tulla miljonääriksi... niin kunhan aloit-taessa on kaksi miljoonaa, eli jos menettää ra-haa menettää vähän, jos menettää terveyden menettää paljon, mutta jos menettää rohkeu-den yrittää menettää kaiken. Muistakaa tasa-painottaa työn ja vapaa-ajan suhde, työtä voi tehdä vaikka yötä päivää, mutta onko paljon iloa olla hautausmaan rikkain...elämästä pitää osata myös nauttia.

Etä tällaisia terveisiä Kerimäeltä Raikuusta, minullakin on sellainen ihotyyppe ettei tässä räntäsateessa oikein rusketu, eli onko loman paikka jonnekin aurinkoon?

Terveisin Jarmo Malm Pj

YHDISTYKSEN TUTUSTUMISMATKA NAAPURIIN

Yhdistys päätti vuosikokouksessaan huhtikuussa 2011 toteuttaa opintomatkan Venäjän Karjalaan. Työnimenä oli matka Petroskoihin ja Kizhin saarelle 2-5.6.2011. Matkan alkuperäinen tavoite oli tutustua kaikkien hirsirakentajien kumartamaan legendaariseen hirsirakennuskohteeseen - Kizhiin. Piti omin silmin nähdä, että suuriakin rakennuksia voidaan pystyttää ilman ainoatakaan naulaa. Ajan myötä suunnitelmiin tuli muutoksia ja vierailukohteisiin lisäyksiä. Matkaan lähdettäessä suunnitelmissa oli vierailla Sortavalan pohjoispuolella olevassa hirsirakennusfirmassa "Ladoga Log Homes", karjalaista rakennusperinnettä alkuperäisimmillään esittelevässä Kinnermäen kylässä, Petroskoin pohjoispuolella sijaitsevassa perinnerakentajia kouluttavassa laitoksessa "Ruskaja Nazala" ja sokeriksi pohjalla legendaarisella Kizhin saarella.

*Matkakertomuksen ylöskirjasi ja valokuvasi
Kielitukihenkilö Kimmo Ahokas*

Yksi Ladoga Log Homesin tekeillä olevista kehikoista.

ALKUMATKA

Kuopion linja-autoasemalla ei ollut tungosta torstaiamu-
na puoli viiden aikoihin. Jos sieltä kyytiin nousseista he-
rätys oli tuntunut aikaiselta, miltä se oli mahtanut tuntua
muutamaa tuntia aikaisemmin vaikkapa Hyrynsalmelta
kyytiin nousseista? Bussi kurvasi pysäkillen ajallaan ja
muutaman matkustajan verran painavampana lähdettiin
kohti Niiralaa. Matkan varrelta bussiin kapusi uusia mat-
kustajia niin kuin yhdistyksen sihteeri ja matkan järjes-
täjä olivat sopineet. Ennen rajan ylitystä kokenut bussin
kuljettaja antoi ohjeita matkustusasiakirjojen täyttämi-
sestä. Valtaosa matkalaisista oli liikkeellä ryhmäviisumil-
la, loppuilla oli vuosiviisumit. Rajan ylitys ja siirtyminen
Venäjän puolelle oli varmasti uusi ja eksoottinen kokemus
ainakin osalle matkustajista. Matka jatkui paikallista ai-
kaa kahdentoista maissa Värtsilän "Öljymäellä" tehtyjen
henkilöstön ja ajoneuvon tankkauksen jälkeen kohti Sor-
tavala. Tie oli Venäjän mittapuun mukaan ihan kelvollinen
ja olimme jokseenkin ajallaan ensimmäisessä vierai-
lukohteessamme. Se oli Ladoga Log Homes, muutamia
kilometrejä Sortavalan pohjoispuolella.

LADOGA LOG HOMES

Ladoga Log Homes on melkoisen vaikuttava yritys mitä
hirsiveiston meikäläiseen mittakaavaan tulee. Me olem-
me kotimaassa tottuneet joko suuriin yrityksiin tai sitten
muutaman henkilön työllistäviin pienempiin. Vierailukoh-
dettamme esitteli hyvin suomea puhunut Andrei. Hän esit-
teli meille rakenteilla olleita puolta kymmentä suurehkoa
pyöröhirsikehikkoa, jotka olivat matkalla sekä Keski-Eu-
rooppaan että venäläisille asiakkaille Moskovan alueelle.
Rakennuksia ei veistetty mistään harvennuspuusta vaan
latvaläpimitat olivat ennemminkin luokkaa 40 cm. Keskus-
telua käytiin lähinnä työkaluista, työtavoista ja laatuvaati-
muksista. Työturvallisuudessa me elämme eri aikakaudella
kuin naapuri. Tämä näkyi puutteina henkilökohtaisessa
suojaautumisessa niin puiden kuorimiseen liittyvässä kemi-
kaalikäsittelyssä kuin myös itse veistotyön yhteydessä. Mei-
dän määräystemme mukaan ilman henkilökohtaisia suo-
javälineitä ei palkollisia voisi pitää töissä. Tällä työmaalla
kukin työntekijä näytti suojaavan terveyttään oman harkin-
tansa mukaan, muutamilla henkilöillä sentään oli kuulo-
tai silmäsuojaimet. Puut kuorittiin petkeleillä, käsiteltiin
kemikaaleilla ja laitettiin odottamaan käyttöä. Kuorinta
tehtiin loppuun sähkökäyttöisillä venehöylillä. Niitä näytti
olevan sekä 220 että 110 V jännitteellä toimivia, jälkimmäi-
set tarvitsivat tietenkin omat muuntajansa. Moottorisahat
olivat Stihlejä ja miesten kokoa. Satulanurkan poskien vii-
meistelyssä näkyi käytössä myös kulmahiomakone. Raken-
teilla oli todella hulpean kokoisia kehikoita ja niiden työn
jälkeä oli ilo katsella. Hyvän kuvan firman toiminnasta
saa vierailemalla sen nettisivuilla osoitteessa <http://www.ladoga-log-home.ru/>.

KOHTI KINNERMÄKEÄ

Ladoga Log Homesin jälkeen matka jatkui kohti Kinnermäkeä. Valitettavasti aikataulu ei sallinut tutustua Sortavalaan. Itse kaupunki ei ole kovin kummoinen nähtävyys, joku olisi varmaan halunnut nähdä entisen suomalaisen kaupungin. Bussimatka Kinnermäkeen sujui mukavasti kun tietkin olivat kelvollisessa kunnossa. Ainakin hieman kauempana Venäjällä käynyt tietää sikäläisen liikennekulttuurin. Meillä valtaosassa Eurooppaa on oikeanpuoleinen liikenne, toisaalta esimerkiksi Englannissa vasemmanpuoleinen. Venäjällä liikenne on kuitenkin aina paremmanpuoleinen eli ajetaan sillä puolella, missä on vähemmän kuoppia. Käytäntöön tottuu nopeasti ja vastaan tulevaa liikennettä väistetään omalle puolelle. Taustapeiliin on kuitenkin syytä katsella koko ajan, sillä paremmin toimeentuleva paikallinen väki ajaa hirmuisilla pirsseillä taustapeilin täyteen yllättävän äkkiä taajamien ulkopuolella olevasta 90 km/h nopeusrajoituksesta huolimatta.

Kinnermäessä emäntä Nadezhda piti meistä hyvää huolta.

KINNERMÄKI

Kinnermäkeä lähestyttäessä jokainen matkalainen varmaan pohdiskeli ennakkokäsityksiään paikasta. Pohdinnalle varmaan antoi suuntia jo matkan aikana nähty venäläinen maaseutu. Valtaosa matkalaisista oli luultavasti ymmärtänyt, että kylään tullessa täytyy kääntää kelloa rutkasti taaksepäin. Paljonko, se riippuu katsantokannasta. Jos katsoo rakennuksia, sata vuotta ei riitä alkuunkaan. Jos katsoo kylän läpi menevän tien varressa ollutta yleisöpuhelinta, riittää ehkä neljäkymmentä vuotta. Kännyköiden toimivuutkukaan ei tainnut kokeilla, ne näyttivät toimivan ainakin alkuasukkailla – satellitiantennejakin näkyi. Vastaanotto ja kylän tarjoama kohtelu olivat mitä ystävällisimpiä.

Emäntämme Nadezhda apulaisineen piti meistä hyvää huolta. Tervetuliaisten jälkeen ensin majoituttiin, osa yhteismajoitukseen ja osa kylän asukkaiden taloihin. Yhteisen päivällisen jälkeen tutustuttiin emännän johdolla kylän keskustaan, tsasounaan ja yhteisiin tiloihin. Tämän jälkeen oli mahdollisuus saunoa perinteisessä savusaunassa eli kylässä. Saunoja oli lämmitetty meitä varten kaksi kappaletta. Savusauna tuntuu aina mukavalta kokemukselta, niin myös tälläkin kertaa. Muutama meistä istui vielä ennen saunaan menoa juttusilla paikallisen toimijan, Pavel Prytupin kanssa. Hän on hankkinut hirsirakennuskokemusta USA:sta saakka ja toimii nyt naapurikylässä Vieljärvellä. Toivottavasti tapaaminen johtaa molemmin puolin hyödylliseen yhteistoimintaan vielä tulevaisuudessakin. Kylän rakennuskanta on todella vanhaa ja tekee katsojaansa vaikutuksen. Alueen ohi kulkeneet sodat ovat jättäneet kylän rauhaan ja rakennuskanta edustaa mainiosti vanhaa karjalaista rakennusperinnettä. Alue on jo pitkään ollut Unescon rakennusperinteen suojeluksessa. Kirjoittajan mieleen koko kylästä jäi lähinnä se, että kaikki täsmällisesti vaaka- tai pystysuoraan suunnatut linjat olivat kiellettyjä. Kaikki rakennukset olivat kallellaan siinä tai tänne, mutta pysyivät vuosikymmenien jälkeen edelleen pystyssä. Rakennuksissa oli myös nähtävissä meillekin tuttuja jälkiä eli rakennuksia oli laajennettu ja siirretty moneen kertaan ennen nykyistä tilaansa. Onko kunnossa säilymisen salaisuutena se, että maallattuja pintoja ei käytännössä juurikaan näy – vain ikkunoiden vuorilautoituksia näkyi valkoisiksi maallattuina. Yhtä kaikki, matkalaiset varmaan nukkuivat makeasti pitkän päivän jälkeen vaikka keskuslämmityksestä ja koneellisesta ilmanvaihdosta ei nukkumaan mennessä ollut tietoaakaan. Kylästä löytyy runsaasti tietoa Internetistä, hakusanaksi riittää ”Kinnermäki”.

PETROSKOI

Seuraavana päivänä jatkettiin aamupalan jälkeen matkaa kohti Petroskoita. Matkan varrella pysähdyttiin ihaillemaan kaunista Mangan kylää. Vanhat hirsirakennukset ovat venäläiseen tapaan kylää halkovan tien molemmin puolin tiiviisti päädyt tielle päin. Petroskoissa vierailimme perinnerakentamista kouluttavassa firmassa nimeltä Ruskaja Nazala. Paikka itsessään ei ollut kuin sekainen varikkoalue muutamine rakennuksineen. Paikkaa esitellyt Andrei pahoitteli että näkemistä on vähän, kaikki varsinainen toiminta on eri työkohteissa ympäri läntistä Venäjää.

Firma restauroi vanhoja hirsirakennuksia kuten tsasounia ja rakentaa myös uusia vanhoilla työmenetelmillä. Sen verran on annettu nykyajalle periksi että moottorisahoja käytetään ja puutavaraa jalostetaan erilaisilla konevoimalla toimivilla sahoilla ja höylillä. Useaa matkailaista kiinnosti Woodmizer-tyyppinen saha, jollainen nähtiin varikkoalueen nurkassa. Laitte on venäläistä valmistetta ja kuulosti hinnaltaan kilpailukykyiseltä. Parhaan kuvan firman toiminnasta saa vieraillemalla sen nettisivuilla osoitteessa www.master-karelin.ru.

Ruskaja Nazalaan tutustumisen jälkeen ajoimme kaupungille ja majoituimme. Majoitus oli perinteisessä Severnaja-hotellissa, joka on ihan kelvollinen maa huomioon ottaen. Ilta-päivän aikana kuljettaja käytti meitä tutustumassa kahteen suureen rautakauppaan kaupungin laitamilla. Tavaraa oli tarjolla pilvin pimein, hintataso oli jokseenkin sama kuin meillä. Kello 18 kokoontuimme yhteiselle päivälliselle hotellin ravintolaan. Päivällinen oli hyvä, sen päälle oli mukava käydä kävellen tutustumassa kaupunkiin kauniissa kesäkelissä.

KIZHIN SAARELLA

Matka Kizhin saarelle alkoi satamasta yhden- toista aikoihin. Meitä suosi lähes tyyni sää emmekä päässeet kokemaan vanhan laulun ”aaltoja Äänisen aavan” Meteor-tyypin kanto- siipialuksen kulkiessa tasaisesti koko matkan.

Tunnin ja vartin matkan jälkeen saavuttiin saaren satamaan, jossa oppaamme Tina otti meidät hoiviinsa. Saaren rakennukset tekivät katsojiinsa vaikutuksen jo vesiltä nähtynä, lähempää ihailu muinaisia rakentamisen mestareita kohtaan vain vahvistui. Opas tunsu asiansa ja puhui hyvää suomea eli saimme paljon irti noin kolmen ja puolen tunnin kierroksesta. Ongelma oli vain se, että hirsimiehiä ei meinannut saada irti rakennuksista sitten millään. Onnekkemme oppaallamme ei ollut tulossa muita asiakkaita samalle päivälle, saimme asiantuntevaa opastusta aivan paluumatkan alkuun saakka. Ehdimme tutustua vain pääsaaren rakennuksiin ja niihinkin olisi pitänyt hirsimiesten mielestä varata vähintään viikko. Katsomista ja

ihmettelemistä riitti. Saaren rakennuskannan näyttävin luomus on Kristuksen kirkastuksen kirkko, jonka rakentaminen on alkanut vuonna 1714. Rakennusta alettiin restauroida vuonna 1980 ja arvio sen valmistumisesta on nykytidolla vuonna 2014 – siihen saakka yleisöllä ei ole asiaa sisäpuolelle. Saaren rakennuskanta on vuosisatojen saatossa karttunut. Museoksi saari rakennuksineen muutettiin vuonna 1966. Kaikki nähtävissä olevat rakennukset eivät ole alkuperäisiä, vaan niitä on myöhemmin siirretty muualta Karjalasta edustamaan sikäläistä rakennusperinnettä. Kaikkialla oli nähtävissä, että noin suuren rakennusmäärän kunnossapito vaatii jatkuvia toimenpiteitä. Näimme aivan alkuperäisen näköisiä harmaita rakennuksia, mutta myös yllättävän raskaasti korjattuja. Koska maaleja ei käytetä, on helppo tunnistaa uusitut rakenteetvaaleutensa perusteella. Puurakentamisesta oli kierroksen varrelle rakennettu erinomainen havaintoväline, jota tutkimalla kokematonkin vierailija pääsi jyvälle nähtävillä olevien rakenteiden toteutuksesta. Saman tyyppinen havaintoväline voisi

olla hintansa arvoinen niin alan yrittäjien kuin hirsirakentamista kouluttavien oppilaitosten tontilla ostamispäätöksensä kanssa kamppailevien asiakkaiden tai tulevien hirsirakentajien perehdyttämiseksi hirsirakentamisen eri mahdollisuuksiin. Kierroksen loppupuolella pidettiin pienimuotoinen juhlatilaisuus. Siinä yhdistyksen nykyiselle puheenjohtajalle luovutettiin Äänisen vedellä kastettu puheenjohtajan nuija. Saaren nähtävyyksien kuvaamiseen ei lehden palstatilaa kannata käyttää tämän enempää, Kizhin saaresta ja rakennuksista löytyy hyvin tietoa Internetistä.

Paluumatka sujui edelleenkin loistavassa säässä. Illan yhteinen päivällinen nautittiin hotellimme naapurissa olevassa Karelskaja gornitsaravintolassa. Tilaisuus alkoi noin 20 aikoihin paikan ja Karjalan historian esittelyllä sekä musiikkiesityksellä. Ruoka oli taaskin hyvää, menikin selvisi sitä mukaa kun ruokaa tuli pöytään. Päivällisen jälkeen ilta alkoi olla jo pitkällä ja useimmat lähtivätkin hotelliin valmistautumaan seuraavan päivän paluumatkalle.

PALUUMATKA

Paluupäivän aamuna herättiin varhain ja oltiin aamupalalla o8 aikoihin ensimmäisten joukossa. Itse matka pääsi alkamaan puolisen tuntia suunniteltua myöhemmin koska hotellivirkailija ei löytänyt ryhmäviisumiamme. Asia selvisi aikanaan, paperi löytyikin yllättävän läheltä. Edellisenä iltana oltiin yhdessä päätetty tehdä paluumatka Aunuksen kautta, vaikka reitti olikin jonkin verran pidempi. Aunuksessa pidimme kahvitauon Olonez-hotellissa. Koska menomatalla vanha Suomen raja meni ohi melkein huomaamatta, nyt palatessa etsimme sen ihan asiakseen. Kävimme ihastelemassa entistä rajakiveä ja matka jatkui. Sitten eräällä metsätäipaleella kuljettaja yllättäen kurvasi tien laitaan ja pinkaisi ulos. Auton tuulilasi oli irtoamassa vasemmasta ylänurkasta alkaen. Lasin paikallaan pysymistä varmistettiin kuormaliinoin ja matkaa uskallettiin jatkaa lähimmälle huoltoasemalle. Siellä lasin kiinnitystä paranneltiin tikapuilta käsin ilmastointiteipillä. Loppumatka menikin sitten suunnitelmien mukaan. Rajan yli tultiin meikäläisittäin noin 20 aikoihin eli pitkämatkalaiset olivat kotona vasta melkoisen myöhään.

Matka oli kaiken kaikkiaan hyvin onnistunut. Kaikki meni suunnitelmien mukaan ja näimme sen mitä olimme lähteneet katsomaan. Kaikki matkalaiset varmaan vakuutuivat myös siitä, että oikein toteutetulla ja hoidetulla puurakenteella on edessään hämmästyttävän monia käyttövuosia omistajiensa onneksi. Itse matkaan sisältyi sopivasti kommelluksia ja vastoinkäymisiä, eihän muuten olisi edes tiennyt käyneensä Venäjällä.

Kupolien haapapaanut hohtavat hopeaa.

Työkalut teräviksi: Markku Tetri koulutti veisto- ja työkalujen teroittamisessa.

Kesäretki Karjalassa

Lähdin Kisin retkelle isäni mukana silkasta mielenkiinnosta Venäjää ja Karjalan seutua kohtaan. Minusta retki olikin erittäin hieno, Karjalaa pääsi näkemään sen minkä nyt parissa päivässä nähdä voi. Erityisen mukavaa minusta oli, että ensimmäinen yö majoituttiin ihan peri Karjalaisessa pikkukylässä Kinnermäessä. Reissuun lähteminen olisi kannattanut jo pelkästään sen vuoksi.

Myös Petroskoi ja itse Kisin saari olivat minusta hienoa nähtävää. Varsinkin Kisin saarella riitti kyllä katseltavaa ja ihmeteltävää myös minulle, vaikka en hirsirakentaja olekaan.

Viimeisenä iltana syötiin perinteiseen tyyliin sisustetussa karjalaistyylisessä ravintolassa. Musiikkineen kaikkineen ateriat olivat varsin vaikuttava.

Koko matka oli rattoisa kokemus ja kuskin ja oppaiden kommentit olivat valaisevia.

Kiitokset matkasta, terveisin *Iiris Kettunen*

KÄSINVEISTO ELÄÄ UUDISTUVANA PERINTEENÄ

Suomen Hirsitaito ry:n ammattilaiset kokoontuivat syystapaamiseen viikonlopuksi Rantasalmen Hakoapajan lomakeskukseen. Lauantain ohjelmassa oli muun muassa työkalujen teroituskurssi, jonka vetäjänä toimi Markku Tetri Mikkelistä. Toiminta tähtää yhdistyksen puheenjohtajan, kerimäkeläisen Jarmo Malmin mukaan puurakentamisen taitojen säilyttämiseen, käyttämiseen ja kehittämiseen. Tarkoituksena on pitää hirsija puurakentaminen oleellisena osana rakentamisosaamista sekä nyt että tulevaisuudessa. Yhdistys haluaa toiminnallaan edistää sekä suomalaisen hirsirakentamisen tiedottamista ja tunnettavuutta Suomessa että näihin liittyvää tutkimus-, koulutus- ja kehittämistyötä.

Hirsirakentajat tapaavat pari kertaa vuodessa eri puolilla Suomea. Yhdistyksen jäsenenä on alan ammattilaisia Rovaniemen ja Naantalinväliseltä alueelta yhteensä noin 70 yrittäjää. Malmin mukaan Rantasalmen Porosalmenla sijaitseva Esa Heiskasen ja Mari Ruskealan vetämä yritys valittiin tällä kertaa tapaamispaikaksi. Hakoapajan lomakeskus edustaa monipuolista hirsirakentamista parhaimmillaan. Heiskasen noin kolmen vuosikymmenen hakorakentamisen elämäntyönä on syntynyt upea ja erikoinen lomakeskus Hietalammen jyhkeisiin rantamaisemiin, jossa lomaa viettävät niin kotikulmista ulkomailta tulevat asiakkaat.

Osana hirsirakentamista Heiskanen on kehittänyt perinnetaitoja hirsirakentamisen saralla. Lammen pohjasta on nostettu 1000–4000 vuotta vanhoja hakopuita, jotka on 10 vuoden maalla kuivatteluun jälkeen veistetty rakennuksien rungoiksi.

Hirsirakentajat keskustelivat muun muassa pelkkahirren ja pyöreän puun veistoon liittyvistä asioista, nurkkatyypeistä, korjausrakentamisesta ja hirsien piilutuksesta. *-Se, joka arvostaa järeästä hirrestä rakentamista, on myös valmis tuotteista maksamaan, vaikka nykyisin on saatavana lähes laudan paksuisista tarpeista katsuttuja rakenteita, tuumaili Tuure Jordan, 60, Porvoosta. Hän on tehnyt asiakkaille niin pieniä kuin suuria hirsirakennusprojekteja.*

Syystapaamiseen osallistui myös Kalevi Musalo Espoosta, joka rakentaa asiakkaille rakennuksia pelkkahirrestä. Hän saapui katsomaan Esa Heiskasen elämäntyötä Porosalmenla, todeten sen näkemisen arvoiseksi. Jarmo Malm kertoo hankkineensa ammattitaidon hirsirakentamiseen aikanaan Savonlinnassa järjestetyillä veistokurssilla. Sen jälkeen tuotannossa on ollut esimerkiksi huviloita, savusaunoja, aittoja ja grillikatoksia.

Aki Kurki

Ilmoitukset

Kettukallio

esitteet - käyntikortit - logot
www-sivut - muut taitotyöt

www.kettukallio.fi

Jouluksi ilmestyy kirja "Perinteisen suomalaisen hirsirakentamisen siirtäminen ja korjaus uudelleen rakentamalla". Kirja jäsentää värikuvin, miten hirsirakennuksen korjausprosessi tehdään oikein ja kustannustehokkaasti.

Lisätiedot ja ennakkotilaukset kirjasta Raimo Tikkaselta, info@hirspek.fi

Suomen Hirsitaito ry
c/o Päivi Sainio Rohner
(sihteeri)
Hakokyläntie 194
89400 Hyrynsalmi
08 741 111
sihteeri@hirsitaito.fi

Jäsen
Antti Kettunen
040 504 4735
posti(at)piiluhirsi.fi

Puheenjohtaja
Jarmo Malm
Pistalantie 40
58320 Raikuu
050 368 6423
puheenjohtaja@hirsitaito.fi

Jäsen
Johannes Heikkilä
040 558 3744
johannes.j.heikkila(at)jyu.fi